

Enhed
International Øko-
nomi

Sagsnr.
2015 - 2915

Dato
15-04-2015

Redegørelse vedr. dagsorden for IMFC-møder den 17.-18. april 2015

I forbindelse med forårsmøderne i den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken i Washington den 16.-19. april 2015 afholdes møder i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), som er den rådgivende ministerkomité for IMF. Møderne i IMFC afholdes 17. og 18. april, og vil blive ledet af komitéens formand, Mexicos centralbankchef, Agustín Carstens.

Den nordisk-baltiske IMF-valgkreds, som Danmark er medlem af, ventes på IMFC-mødet repræsenteret ved Letlands finansminister, Janis Reirs. Danske synspunkter vil desuden indgå i EU's fælles skriftlige indlæg til IMFC.

Mødet i IMFC ventes at omhandle udviklingen i verdensøkonomien samt den globale økonomisk-politiske dagsorden, reformer af IMF samt udviklingsfinansiering.

Udviklingen i verdensøkonomien

IMF har i apriludgaven af *World Economic Outlook* (WEO) i hovedtræk fastholdt skønnet for den globale vækst i 2015 og 2016 sammenlignet med prognoseopdateringen fra januar, *jf. tabel 1*. IMF forventer, at den globale aktivitet vil stige med 3,5 pct. i 2015 og 3,8 pct. i 2016 efter en vækst på 3,4 pct. i 2014. I forhold til efterårets udgave af WEO er der tale om en nedjustering af væksten i 2015 med 0,3 pct.-enheder.

Den globale vækst i 2014 var omtrent uændret i forhold til 2013. Det dækker dog over generelt forbedrede vækstrater i de industrialiserede lande, mens nogle af de hurtigt voksende emerging market økonomier oplevede faldende vækstrater. Samme billede forventes for 2015, hvor væksten ventes styrket i euroområdet og Japan. Omvendt ventes væksten blandt emerging market økonomierne at aftage yderligere i 2015.

Fremgangen i *eurområdet* fra udgangen af 2014 ventes at fortsætte i 2015 på tværs af regionen. IMF forventer, at væksten vil tiltage i euroområdet med vækstrater på 1,5 pct. i 2015 og 1,6 pct. i 2016. Væksten ventes drevet af en bedring i den indenlandske private efterspørgsel og en fremgang i eksporten. Dette billede understøttes blandt andet af de faldende oliepriser, deprecieringen af euroen, det lave renteniveau og en overordnet neutral finanspolitik i eurolandene. ECB's opkøbsprogram af obligationer, som blev annonceret i januar 2015, har blandt andet medvirket til at svække euroens kurs over for blandt andet dollaren og forbedre de finansielle forhold i euroområdet. Samtidig peger foreløbige indikatorer på, at ECB's tiltag har bremset faldet i inflationsforventningerne i euroområdet. Det vil også understøtte væksten fremadrettet. IMF vurderer dog, at forbedringen i euroområdet stadig hæmmes af høje gælds niveauer og generel usikkerhed om den økonomiske genopretning.

Tabel 1
Skøn for BNP-vækst fra *World Economic Outlook*, april 2015

Pct.	2014	Prognose		Ændring ift. tidligere prognose ¹	
		2015	2016	2015	2016
Verden	3,4	3,5	3,8	0,0	0,1
Industrialiserede økonomier	1,8	2,4	2,4	0,0	0,0
USA	2,4	3,1	3,1	-0,5	-0,2
Euroområdet	0,9	1,5	1,6	0,3	0,2
Tyskland	1,6	1,6	1,7	0,3	0,2
Frankrig	0,4	1,2	1,5	0,3	0,2
Italien	-0,4	0,5	1,1	0,1	0,3
Spanien	1,4	2,5	2,0	0,5	0,2
Japan	-0,1	1,0	1,2	0,4	0,4
Storbritannien	2,6	2,7	2,3	0,0	-0,1
Canada	2,5	2,2	2,0	-0,1	-0,1
Danmark	1,0	1,6	2,0	-0,2 ²	..
Emerging market økonomier og udviklingslande	4,6	4,3	4,7	0,0	0,0
Central- og Østeuropa	2,7	2,9	3,2	0,0	0,1
CIS ³	0,9	-2,6	0,3	-1,2	-0,5
Rusland	0,6	-3,8	-1,1	-0,8	-0,1
Kina	7,4	6,8	6,3	0,0	0,0
Indien	7,2	7,5	7,5	1,2	1,0
ASEAN-5 ⁴	4,6	5,2	5,3	0,0	0,0
Latinamerika	1,2	0,9	2,0	-0,4	-0,3
Brasilien	0,0	-1,0	1,0	-1,3	-0,5
Afrika syd for Sahara	4,9	4,5	5,1	-0,4	-0,1
Mellemøsten og Nordafrika	2,8	2,9	3,8	-0,4	-0,1

1) Ændring i forhold til WEO update, januar 2015.

2) Ændring i forhold til WEO, oktober 2014, idet prognoseopdateringen fra januar kun indeholder skøn for de største økonomier.

3) Commonwealth of Independent States – de tidligere Sovjet-republikker.

4) Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Thailand og Vietnam.

Kilde: IMF, *World Economic Outlook*, april 2015.

USA havde en vækst på 2,4 pct. i 2014 og IMF skønner, at den amerikanske økonomi vil vokse med 3,1 pct. i både 2015 og 2016. Genopretningen af amerikansk økonomi forventes at forløbe marginalt langsommere end forventet i januar, men understøttes fortsat af lave energipriser, afdæmpet inflation og en mindre stram finanspolitik. Endvidere bidrager fremgangen på boligmarkedet og forbedrede økonomiske forhold for husholdninger og virksomheder positivt til væksten. IMF vurderer, at disse forhold mere end modvirker den negative eksporteffekt af den styrkede dollar.

Japan havde omtrent nulvækst i 2014, hvilket hovedsageligt skyldtes afdæmpet privatforbrug som følge af momsforhøjelsen i april 2014. IMF skønner, at væksten vil tiltage til 1,0 pct. i 2015 og 1,2 pct. i 2016 som følge af lempelig pengepolitik, en svækket yen og de faldende energipriser.

IMF skønner, at vækstraten i emerging market økonomierne og udviklingslandene vil aftage fra 4,6 pct. i 2014 til 4,3 pct. i 2015. Det skyldes primært aftagende vækst i *Kina*, og at faldende olie- og råvarepriser hæmmer væksten blandt olie- og råvareeksporterende lande, herunder *Rusland*. Det ventes, at væksten i emerging market øko-

nomierne og udviklingslandene tiltager til 4,7 pct. i 2016 som følge af bl.a. en forbedret indenlandsk efterspørgsel.

IMF skønner en vækst i Danmark på 1,6 og 2,0 pct. i henholdsvis 2015 og 2016. I konjunkturgrundlaget til *Konvergensprogrammet*, marts 2015, blev BNP-væksten i Danmark ligeledes skønnet til 1,6 pct. i 2015 og 2,0 pct. i 2016.

IMF vurderer, at det generelle risikobillede er blevet mere balanceret i forhold til *World Economic Outlook*, oktober 2014. Det skyldes, at faldet i oliepriserne får større effekt end først ventet og en reduceret risiko for decideret opbremsning blandt de nye vækstøkonomier. På den anden side vurderer IMF, at de lave renteniveauer og fremtidig stramning af pengepolitikken i de industrialiserede lande, særligt i USA, medfører en risiko for uro på de finansielle markeder. Hvis de lave inflationsrater blandt de industrialiserede lande fortsætter, kan det også volde problemer, især for lande med høje gælds niveauer. IMF understreger dog, at faldet i inflationen i overvejende grad skyldes de faldende oliepriser, mens kerneinflationen ikke er faldet tilsvarende.

Den globale økonomisk-politiske dagsorden, herunder IMF's rolle

Diskussionen på IMFC-mødet ventes at tage afsæt i den traditionelle synteserapport ("Global Policy Agenda") fra IMF's administrerende direktør, Cristine Lagarde, hvori vurderinger og anbefalinger fra IMF's centrale bilaterale og multilaterale overvågnings-rapporter¹ er sammenfattet.

Drøftelsen i IMFC ventes således at fokusere på fremskridtene i implementering af centrale politikprioriteter; håndteringen af økonomisk-politiske udfordringer, herunder i lyset af geopolitiske risici, aftagende vækstpotentiale i mange især emerging market økonomier, potentielle afsmittende virkninger af en gradvis normalisering af pengepolitikken i særligt USA, og behovet for styrkede fremskridt med strukturreformer. Derudover ventes et centralt tema at være reformer af IMF i lyset af fortsat udestående implementering af reformerne fra 2010. IMFC vil også skulle drøfte IMF's rolle i forhold til sikringen af rammerne for vedvarende og bæredygtig udvikling i udviklingslande.

Implementering af centrale politikprioriteter, større risici og sårbarheder

Det er IMF's vurdering, at IMF-medlemslandene generelt har ført en mere lempelig især pengepolitik til understøttelse af den globale genopretning, men samtidig peges på, at fremskridtene i forhold til implementering af strukturelle reformer til fremme af jobskabelse og vækst generelt er langsomme.

- I *EU/euroområdet* foretog Den Europæiske Centralbank (ECB) i januar en passende yderligere lempelse af pengepolitikken med et program for opkøb af statsobligationer, og eurolandene er kommet nærmere en fælles finanspolitisk backstop ved at lade Den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM) kunne foretage direkte rekapitaliseringer af banker, men yderligere skridt bør tages for at bryde forbindelsen mellem stater og banker og reducere de høje gældsbyrder. Samtidig er der behov for større fremskridt i reformer af produkt- og arbejdsmarkeder.
- I *USA* sker der fremskridt hen mod en normalisering af pengepolitikken, men der udestår fortsat enighed om en mellemløbet finanspolitisk konsolideringsplan for at sikre finanspolitisk holdbarhed. En sådan finanspolitisk plan udestår også i *Japan*.
- I *emerging markets* har pengepolitikken fortsat generelt været passende, og er på det seneste blevet lempet, mens man i visse lande har introduceret reguleringstiltag for at imødegå risici fra kraftigt kreditvækst i udenlandsk valuta. Mange lande foretager tilpasninger af de offentlige finanser gennem øgede indtægter og stærkere prioritering på udgiftssiden, men fremskridt i forhold til strukturelle reformer er utilstrækkelige.

¹ World Economic Outlook, Global Financial Stability Report og Fiscal Monitor.

- I *lavindkomstlandene* har flere lande bl.a. styrket det finansielle tilsyn. Fremskridtene er dog fortsat langsomme og ujævne på adskillige områder, herunder infrastruktur, skatteadministration, penge- og finanspolitiske rammer, erhvervsklimaet m.v.

Det er IMF's overordnede vurdering, at den globale økonomiske genopretning trods medlemslandenes tiltag fortsat er fragmenteret, og at de aktuelle mellemfristede forventninger generelt ikke er bedret i forhold til seneste IMFC-møder i efteråret 2014. Den øgede aktivitet i en række højt udviklede lande opvejes af en lavere aktivitet i særligt emerging market økonomier.

Det er endvidere IMF's vurdering, at de samlede risici for verdensøkonomien fortsat primært er negative, om end den kraftigt faldende oliepris kan give et velkomment – og større end hidtil antaget – skub til den globale aktivitet. Omvendt kan en hurtigere end ventet tilbagevenden til højere oliepriser udgøre en negativ risiko for den globale aktivitet.

IMF ser en risiko for, at en fortsat *styrkelse af den amerikanske dollar* kan føre til udsving i de internationale kapitalbevægelser og føre til finansiell ustabilitet, særligt i emerging markets som følge af dollarbaseret kreditgivning. Udsving i kapitalbevægelser og konsekvenserne heraf kan potentielt reducere handelsgevinsterne forbundet med en dollarstyrkelse for nogle lande, samt forværre allerede eksisterende finanspolitiske sårbarheder i råvareeksporterende lande.

Endvidere kan overraskelser i den forventede *normalisering af USA's pengepolitik* give anledning til turbulens på de finansielle markeder, i en tid præget af relativt lave renter på obligationsmarkedet. Faldende likviditet i den finansielle sektor som følge af ændrede markedsstrukturer og styrkede likviditets- og kapitalkrav i den finansielle regulering kan forstærke prisudsving på visse aktiver og udløse bredere systemisk stress. I eurozonen kan finansiell ustabilitet risikeres udløst af en længere periode med usikkerhed knyttet til situationen i Grækenland.

Derudover ser IMF en risiko for, at en *længere periode med lav inflation*, eller decideret deflation, kan sænke de mellemfristede inflationsforventninger, og dermed føre til en stigning i realrenten i visse lande. Dette ville kunne bremse genopretningen og forværre problemerne med store gældsbyrder, særligt i euroområdet, med mulighed for afsmitning til en række mindre europæiske økonomier.

Endelig svækker de *vedvarende geopolitiske risici* ifølge IMF genopretningen i de berørte lande og breder sig til andre regioner gennem forstyrrelser af handel og finansielle transaktioner. Volatilitet i råvarepriser er stadig en risiko, som kan reducere tilliden i økonomien og true den finansielle stabilitet.

Økonomisk-politiske udfordringer

På baggrund af IMF's vurdering af implementeringen af de nødvendige politikker i IMF-medlemslandene og det aktuelle risikobillede for verdensøkonomien, peger IMF på, at den centrale udfordring er at støtte genopretningen og gøre den mere holdbar, særligt via reformer til håndtering af strukturelle væksthindringer.

Strukturreformer vil være en prioritet med henblik på at skabe vækst, og vil skulle indebære reformer til styrkelse af både arbejdsudbud og -efterspørgsel, investeringer og produktivitet. Det konkrete reformbehov varierer mellem lande og regioner, og mens nogle reformer kan tage tid at implementere og få til at levere afkast i form af vækst, vil andre reformer – herunder produktive infrastrukturinvesteringer – kunne bidrage positivt til væksten allerede på kort sigt.

Mange lande bør styrke arbejds- og produktmarkederne, og produktmarkedsreformer i form af deregulering bør være en prioritet i Japan og euroområdet, mens der i visse

emerging market lande (Brasilien, Kina, Indien, Sydafrika) er behov for relativt omfattende reformer af arbejds- og produktmarkederne og uddannelse. Reformerne kan øge produktiviteten og konkurrenceevnen og dermed styrke den potentielle vækst. I USA og euroområdet bør arbejdsstyrken opkvalificeres, mens det generelt for de avancerede økonomier er nødvendigt at forbedre adgangen til finansiering for mindre virksomheder, og øge incitamenterne til innovation. For en række *lavindkomstlande*, Mellemøsten, Centralasien og Rusland er der behov for at styrke regeringsførelsen (governance) og forbedre erhvervsklimaet for at diversificere økonomierne.

Yderligere handelsintegration kan give et betydeligt skub til vækst og produktivitet, og bør i de *avancerede økonomier* indebære åbninger af servicemarkederne og mere ensartet og sammenhængende regulering. For *emerging markets* vil der være gevinster ved handelsliberaliseringer og bedre integration i globale værdikæder, mens det i *lavindkomstlandene* er nødvendigt at reducere traditionelle handelsbarrierer.

For så vidt angår **indretningen af finanspolitikken** lægger IMF vægt på, at der er behov for at styrke kvaliteten af de offentlige udgifter og indtægter. Hvor det finanspolitiske råderum er til stede, bør det anvendes til at fremme efterspørgslen, og holdbare mellemfristede rammer vil fremme væksten på længere sigt. Produktive og effektivitetsfremmende investeringer i infrastruktur kan give et skub til aktiviteten på kort og lang sigt. Styrkelse af de institutionelle finanspolitiske rammer vil også kunne bidrage til at reducere finanspolitiske risici.

I de *højest udviklede lande* udgør den lave oliepris en mulighed for at reformere energibeskatningen, og derigennem reducere nogle af de negative effekter af energiforbrug, herunder i forhold til de offentlige finanser (fx øgede udgifter til sundhed) og klima, og muliggøre en mere vækstfremmende indretning af skattesystemerne. IMF peger endvidere på, at den finanspolitiske konsolidering i *Japan og euroområdet* skal tilpasses styrken af opsvinget, og at der findes yderligere råderum for målrettede lempelser, særligt via styrkede offentlige investeringer. Samtidig bør euroområdets komplicerede finanspolitiske governance strukturer simplificeres. I nogle lande – særligt *USA og Japan* – er det forsat vigtigt at fastlægge troværdige mellemfristede konsolideringsplaner.

I *emerging markets* er det afgørende at sikre effektive offentlige investeringer, og fjerne flaskehalse i infrastrukturen, særligt i relation til energiforsyningen (Indien, Venezuela), hvilket kan understøttes af reformer af energibeskatningen. Det finanspolitiske råderum er blevet reduceret i mange lande, hvorfor flere lande bør styrke statens indtægter og sikre stærkere prioritering på udgiftssiden.

I forhold til de **pengepolitiske udfordringer**, peger IMF på, at pengepolitikken bør tage højde for risikoen for uforholdsmæssig stor risikotagning på de finansielle markeder. Det bør undgås, at landene i for høj grad forlader sig på valutadeprecieringer for at anspore hjemlig aktivitet, da det kan give anledning til valutaspændinger.

For så vidt angår *euroområdet og Japan* bydes de seneste tiltag om programmer for opkøb af værdipapirer velkommen, men de bør suppleres af andre tiltag. I euroområdet kan den pengepolitiske transmissionsmekanisme forbedres ved at adressere gældsbyrder og svækkede balancer hos virksomheder og banker. For Japan er det essentielt, at der sikres fremdrift i implementeringen af finanspolitiske og strukturelle reformer, samt at den pengepolitiske kommunikation forbedres. For USA understreger IMF, at klar kommunikation om særligt de kommende rentestigninger fra centralbanken er nødvendig for at undgå negative overraskelser og forstyrrelser på de finansielle markeder.

I *emerging markets* bør man generelt lade valutakurserne tilpasse sig for at absorbere stødene til økonomien fra den lavere oliepris. Det gælder særligt for olieeksporterende lande hvor væksten er aftagende og det økonomisk-politiske råderum er begrænset.

For olieimporterende lande med troværdige institutionelle rammer om pengepolitikken, men hvor væksten er aftagende, giver faldet i olieprisen mulighed for pengepolitiske lempelser uden at sætte inflationsforventninger over styr. IMF ser endelig et behov for at styrke økonomiernes sundhed og overvåge gældsætning blandt de private virksomheder for at styrke den finansielle stabilitet.

For så vidt angår **udfordringer i forhold til den finansielle sektor** er der behov for at adressere tyngende gældsbyrder i den private sektor og øget gældsætning blandt virksomhederne, samt at styrke evnen til at modstå turbulens på de finansielle markeder. Nye markedsstrukturer og den styrkede regulering har bidraget til at reducere likviditeten i de finansielle markeder, hvilket potentielt kan forstærke svingninger i aktivpriser og øge risikoen for afsmittende virkninger.

I *euroområdet* er gældsætningen i virksomhederne fortsat høj, hvilket kan hæmme den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet. Afvikling af misligholdte lån, understøttelse af private tvisthåndteringer uden inddragelse af retsindstanser, samt sikring af mere robuste insolvensprocedurer vil generelt styrke investeringerne og transmissionen af pengepolitikken.

IMF observerer, at husholdningernes gæld i *USA* er faldet kraftigt, hvilket understøtter forbruget, men risikovilligheden er steget og kreditgivningen er blevet mindre sikker. Fokus på såkaldte makroprudentielle tiltag bør styrkes for bedre at forebygge sårbarheder.

I *emerging markets* står nogle lande over for en tilpasning fra en periode med overinvesteringer i særligt industrien og faldende ejendomspriser (*Kina*), mens nogle lande har udfordringer med stor udenlandsk valutakurseksponering (*Chile, Mexico*), fortsat vækst i kreditgivning og gældsætning (*Kina, Thailand*) og faldende indtægter fra råvareeksport (*Argentina, Brasilien, Nigeria*), som kan true den finansielle stabilitet.

Generelt observerer IMF, at en styrkelse af regulering, overvågning og makroprudentielle tiltag, blandt andet for skyggebanksektoren, kan modvirke risikabel finansiel adfærd, minimere valutakurs- og råvarerisici, støtte sikker kreditgivning og styrke den finansielle stabilitet.

IMF-reformer

IMF vedtog i efteråret 2010 en pakke af reformer, som dels skal tilføre de hurtigt voksende emerging markets og udviklingslande betydeligt større kvote- og stemmevægt i IMF, og dels indebærer, at de højest udviklede europæiske lande forpligtede sig til at reducere deres repræsentation i IMF's bestyrelse med samlet 2 stole til fordel for netop emerging markets og udviklingslandene.

Reformerne er ratificeret i langt de fleste IMF-medlemslande, herunder alle 28 EU-lande, men endnu ikke i *USA*, hvilket fortsat blokerer for reformernes implementering. I lyset af den forsinkede reformimplementering nåede IMF's medlemslande i foråret 2014 til enighed om at igangsætte arbejdet med midlertidige reformtiltag i januar 2015, såfremt reformerne fra 2010 fortsat ikke var implementeret på det tidspunkt.

På baggrund af foreløbige drøftelser i IMF's bestyrelse om potentielle midlertidige tiltag, opnåedes i slutningen af januar enighed om, at der inden udgangen af juni 2015 bør indgås en aftale om sådanne tiltag. Af de mulige midlertidige tiltag, som vurderes at kunne opnå tiltrækkelig opbakning i IMF-medlemskredsen som helhed, herunder fra *USA*, fremstår en begrænset midlertidig tildeling af kvoter til de lande, som med 2010-reformen vil få en øget kvoteandel i IMF, som det mest lovende. Det vil især komme en række emerging market økonomier og udviklingslande til gode.

En begrænset tildeling af kvoter til en udvalgt gruppe af IMF-medlemslande vil ikke bidrage nævneværdigt til at sikre IMF flere permanente ressourcer, som var en del af

2010-reformen, men vil i relativt stor udstrækning kunne sikre de udvalgte lande en kvote- og stemmeandel i IMF, som aftalt i 2010-reformen. Alle andre lande, som ikke tildeles kvoter, vil opleve en midlertidigt lavere kvoteandel, som for nogle lande potentielt kan være lavere end aftalt med 2010-reformen. Således drøftes også mulighederne for en beskyttelsesmekanisme, som fx beskytter lande mod en lavere kvoteandel end tiltænkt med 2010-reformen.

Der ventes på IMFC-mødet en drøftelse af de mulige midlertidige reformtiltag mhp. enighed om de overordnede rammer og principper herfor.

IMF's rolle i forhold til sikring af holdbar udvikling

I 2015 er planlagt tre store konferencer i FN-regi med henblik på at lægge grunden til globale rammer for vedvarende og bæredygtig udvikling. Successen heraf vil ifølge IMF afhænge af opbygningen af rammer for mobilisering af udviklingsfinansiering samt meningsfulde fremskridt i forhold til klimaforandringer.

IMF vil deltage aktivt i de kommende FN-konferencer og forhandlinger, herunder i form af bidrag med IMF's syn og ekspertise på de relevante områder, som ligger inden for IMF's mandat. Det kan især være i forhold til at tydeliggøre sammenhængen mellem globale og nationale politikker, tiltag til fremme af produktive investeringer, håndtering af gældsudfordringer, finansiel sektor tiltag samt makrokritiske klimarelaterede emner. Derudover lægger IMF op til at evaluere hvorvidt IMF's lånefaciliteter i tilstrækkelig grad afspejler behovet blandt de fattigste samt mest sårbare og udsatte medlemslande. Derudover vil kapacitetsopbygning være et vigtigt element i IMF's bidrag til understøttelse af udviklingsudfordringerne.

Nordisk-baltiske synspunkter

Den nordisk-baltiske IMF-valgkreds forventes på IMFC-mødet bl.a. at fremhæve følgende i det fælles indlæg præsenteret af den lettiske finansminister, Janis Reirs:

Globale økonomiske og finansielle udfordringer

- Aktiviteten i verdensøkonomien ser ud til at være stigende. Finanspolitikken er generelt passende i mange lande og bør være rettet mod sikringen af jobskabende vækst. De lande, som endnu ikke har fastlagt en holdbar mellemfristet finanspolitisk ramme, bør gøre dette. Det er vigtigt, at lande med høj offentlig gæld sikrer sig, at gælden er sat på et tydeligt nedadgående spor.
- Pengepolitikken bør om nødvendigt forblive lempelig for at understøtte den økonomiske genopretning og for at modvirke tendenser til lav eller negativ inflation. Samtidigt bør der nøje holdes øje med eventuel opbygning af ubalancer forårsaget af den meget lempelige pengepolitik.
- Økonomisk vækst på lang sigt bør sikres via strukturreformer, som er afgørende for at løfte vækstpotentialet og stimulere investeringer i både de udviklede økonomier og emerging market økonomierne. IMF har for mange landes vedkommende identificeret de relevante centrale reformområder, og der bør sikres større fremskridt. Globalt set kan der endvidere høstes store gevinster ved yderligere handelsliberalisering og økonomisk integration. IMF bør aktivt understøtte det multilaterale arbejde med handelsliberalisering.
- Den kraftigt faldende oliepris udgør en vigtig mulighed for at reducere energisubsidier og øge energibeskatningen. Nogle lande har allerede benyttet denne mulighed. Sådanne tiltag vil styrke de offentlige finanser, særligt i emerging market økonomier og udviklingslande, og adressere negative sideeffekter på miljøet af et højere energiforbrug som følge af den faldende oliepris.
- Risici for den globale vækst vurderes umiddelbart lidt mere balanceret end i efteråret 2014. Negative risici er imidlertid fortsat betydelige og bør overvåges tæt. Yderligere geopolitiske spændinger kan kraftigt afspore den igangværende økonomiske genopretning. Omvendt peger nylige økonomiske indikatorer på

stærkere vækst i de udviklede lande end tidligere forventet, og de positive globale væksteffekter af en lavere oliepris kan være undervurderet.

- Der er sikret betydelige fremskridt i opbygningen af stærkere kapital- og likviditetsbuffers i den finansielle sektor og i forhold til håndteringen systemisk vigtige banker (too-big-to-fail).

IMF's overvågning

- IMF bør generelt udnytte sine styrker i form af stort kendskab til og analyse af de økonomiske forhold på tværs af lande og regioner, betydelig analytisk kapacitet samt sin centrale økonomisk-politiske position til at fremme passende økonomiske politikker i de enkelte IMF-medlemslande og på globalt plan for at sikre holdbar og balanceret vækst.
- IMF er velpositioneret til at rådgive medlemslandene om strukturreformer, med fokus på de strukturelle områder, som er afgørende for den makroøkonomiske udvikling, og som falder inden for IMF's mandat og kompetenceområde. Det omfatter bl.a. arbejdsmarkedspolitikker og infrastrukturinvesteringer, som kan bidrage til at styrke det underliggende vækstpotentiale i økonomierne. Samarbejde med andre internationale organisationer vil være essentielt for at sikre sammenhæng og styrke reformimplementeringen.
- Nordisk-baltisk valgkreds støtter IMF's arbejde i forhold til makroøkonomiske konsekvenser af ulighed og for at inddrage retfærdigheds- og ligestillingsbetragtninger i sin overvågning og lånerelaterede aktiviteter. Samtidig støttes IMF's fortsatte arbejde med at overvåge potentielle afsmittende virkninger på tværs af grænser af landenes økonomiske politikker. IMF bør generelt i sin overvågning og landeanbefalinger være oprigtig, ligefrem, transparent og upar-tisk.

IMF's assistance til kriseramte medlemslande

- 2015 er et afgørende år for yderligere udvikling af de internationale rammer for udviklingsfinansiering. Nordisk-baltisk valgkreds støtter IMF's engagement i lav-indkomstlandene og byder oprettelsen af den nye katastrofehandlingsfacilitet (Catastrophe Containment and Relief Trust), som styrker IMF's mulighed for også at assistere sundhedskatastroferamte lande, velkommen.
- Nordisk-baltisk valgkreds støtter IMF's engagement i Ukraine. Myndighedernes stærke tilsagn om stabilisering og reformer af økonomien er opløftende, og med assistance fra IMF og det internationale samfund har Ukraine en mulighed for at lægge grunden til stabilitet og økonomisk fremgang på mellemlang sigt. Det er helt afgørende, at de ukrainske myndigheder fuldt ud implementerer de aftalte elementer af låneprogrammet. Nordisk-baltisk valgkreds opfordrer det internationale samfund til at assistere Ukraine.

Reformer af IMF

- Den fortsat udestående implementering af reformerne fra 2010 af IMF's kvoter og stemmer samt øvrige styring risikerer at føre til et mere fragmenteret internationalt monetært system. Således opfordres de lande, som endnu ikke har ratificeret reformerne, til at gøre det omgående.
- IMF skal have de fornødne permanente ressourcer. IMF's afhængighed af lånte ressourcer fra dele af medlemskredsen er ikke – og skal ikke være – en langsigtet løsning for IMF. Givet at det imidlertid kan være nødvendigt i nogle situationer med ekstraordinære lånte ressourcer, bør det sikres at tilsagn fra medlemslande om at bidrage med sådanne ressourcer når behovet opstår, også afspejles i disse landes kvoter og stemmer.
- Nordisk-baltisk valgkreds er indstillet på at arbejde for en aftale inden udgangen af juni 2015 om midlertidige reformtiltag på de centrale områder af reformerne fra 2010, indtil 2010-reformen er endeligt implementeret. Det er vigtigt at så-danne midlertidige reformtiltag ikke betragtes som substitut for reformerne aftalt i 2010. Det er afgørende at en aftale om midlertidige tiltag forhandles og opnås i IMF's egne organer, hvor alle medlemslandes interesser er repræsenteret.